

6 Suggesties voor een afsluitend gebedsmoment

Breng mee: O.T.: het boek Jesaja – ev. de cd met het lied ('Alles wordt nieuw')

6.1 Openingslied, b.v. Hanna Lam en Wim ter Burg, *Wil je wel geloven dat het groeien gaat?* Het persoonlijk geloof kan groeien zoals het mostaardzaadje....Muziek op <https://www.youtube.com/watch?v=7pIBDUgBbXI>

Wil je wel geloven dat het groeien gaat,
klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,
dat je had verborgen in de zwarte grond,
en waaruit een grote boom ontstond.
Wil je wel geloven het begin is klein,
maar het zal een wonder boven wonder zijn;
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;
dan gebeuren wonderen om je heen.
Wil je wel geloven dat je vrede wint,
als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind.
als je een geloof hebt als een mosterdzaad,
groeit de liefde uit boven de haat.

6.2 Jesaja 40, 27-31: Zij die bouwen op Jahwe vernieuwen hun kracht!

De tekst die we straks lezen komt uit het tweede boek van (een volgeling van) Jesaja en is geschreven in de tijd van de ballingschap van Israël (6de eeuw v. Chr.) in het machtige Babylon. Ver van huis, van de tempel, eredienst, de vertrouwde structuren wordt Gods Volk geconfronteerd met de zwaarste uitdagingen. Kunnen zij nog van God zingen in dit 'vreemde land?' Kunnen zij nog geloven dat God hen 'toekomst' voorbereidt? De situatie lijkt verrassend goed op deze waarop we als christen vandaag leven. Heeft God ons iets te zeggen?

Lees nu RUSTIG Jesaja 40,27-31.

Laat even voldoende tijd opdat iedereen uitspreekt wat die tekst hem NU te zeggen heeft.

6.3 Gebed (samen – respecteer de gedachtestrepen)

Gij die de vermoeiden steeds weer sterkte geeft / en de vreugde zijt van onze jeugd af aan, / Gij die moe noch uitgeput wordt, / vernieuw uw kracht in ons / laat groeien wat Gij met ons begonnen zijt / en breng ons tot getuigenis van de frisheid van ons geloof / in U die Vader zijt, Zoon en geest. Amen.

6.4 Herneem het beginlied (zie nr. 1)

Op- en aanmerkingen kunnen naar guido.debonnet@skynet.be

Bijlage bij Adem-Tocht september 2016

Christen zijn vandaag (Mia Verbanck)

1 Samenvatting tekst

- In de voorbije eeuw is onze wereld totaal van aanschijn veranderd: wetenschap, communicatie, samenlevingsvormen, wereldconflicten ... Dat alles kan verwarrend en bedreigend werken.
- Mensen zoeken altijd naar zin en betekenis in het leven. Het christelijk geloof is één van de mogelijke antwoorden, te midden van veel andere religieuze tradities.
- Wat rond Jezus begonnen is, heeft zich snel doorgezet na 313 met de godsdienstvrijheid in het Romeinse Rijk. Er ontstaat een 'georganiseerde' christelijke godsdienst waarin kerk en staat samenvielen of als concurrent werden ervaren. Scheuringen kwamen: 1054 tussen Oost (Orthodoxie met Byzantium) en West (katholicisme met de Paus van Rome), 1516 Luther en het Protestantisme. Spanningen waren er rond het formuleren van de zogenaamde 'zuivere leer': is Jezus Christus God of mens?, de leer van de Drie-eenheid. Maar ook tussen geloof en wetenschap (Galilei).
- Zestigplussers groeiden in Vlaanderen op in een vrij vanzelfsprekende samenleving die eenvormig katholiek leek ...
- Het christenzijn vandaag vraagt om een persoonlijke toe-eigening van geloven en een zelf zoekend op weg gaan, met het evangelie als richtsnoer en leidmotief. Veel is in ontwikkeling: christenen vormen in feite een minderheid; ouders kunnen hun manier van geloven niet meer doorgeven; soms wordt het christelijk verleden 'geïdealiseerd en gekoesterd'; er is grote belangstelling voor spiritualiteit; dankzij de inzichten uit de menswetenschappen lezen we Bijbelteksten op een eigentijdse manier en leggen we de boodschap op ons leven; de priesterkerk van vroeger evolueert naar een breder gedragen christelijke stroming met nieuwe initiatieven en voorgangers ...
- Mia geeft daarop een persoonlijk getuigenis waarom zij christen gebleven is en zich verder engageert in die kerk die door de Geest betrouwbaar naar 'iets nieuws' wordt gestuwd, in de geest van het evangelie. Het werd een zoeken, herbronnen, zich optrekken aan andere christenen, zich verder engageren ...
- Ons geloven groeit met ons mee. In Adem-tocht ligt de kans om samen daaraan te werken. Paus Franciscus is daarbij een héél inspirerende baken.
- 'Van U is de toekomst, kome wat komt!'

2 Methodische bedenking voor deze bijeenkomst

2. 1 Deze ontmoeting biedt een prachtkans om iedereen iets te laten verhalen van de eigen zoektocht 'waar het haar of hem eigenlijk om gaat' in het gelovig zijn vandaag de dag in onze totaal veranderde samenleving. Vermijd een lamentatie over de 'goede oude tijd, toen we 'nog' met velen waren.... Die tijd komt niet terug. Het getuigenis van Mia is een waardevol uitgangspunt, maar tevens de aanleiding

om het eigen persoonlijk getuigenis in de groep te brengen. Belangrijke vragen zijn dus zeker de nummers 3 en 4.

2. 2 Je kan dit ook bereiken door 'stellingen' te bespreken. Hoe ga je daarbij te werk? Gééf één stelling aan, laat stilte tijd om erover na te denken en iets op te schrijven; geef daarna aan IEDEREEN de kans om te verwoorden wat ze noteerden. *Pas dáárna* ga je in op bepaalde aspecten die werden aangebracht en wissel je daarrond uit. Doe dan hetzelfde met een nieuwe stelling. Mogelijke stellingen/initiatieven: (Kies tussen stelling 1A en 1B: ze hebben in feite dezelfde bedoeling.)

- 1 A "Wat ben ik blij dat er heel wat veranderd is in onze kerk" (geef een opsomming van wat er allemaal en waarom je er blij om bent).
- 1 B Voor geen geld ter wereld zou ik terug willen naar wat er allemaal verteld werd en voorgehouden werd door de 'kerk'.
- 2 Mocht ik één voorstel kunnen doen in onze parochie die ik belangrijk acht voor mijn christelijk gelovig zijn en dat ik mijn ogen toekomstvol is, dan zou ik dit voorstellen: Kan je ook zeggen waarom.
- 3 Als ik één raad zou geven aan kinderen/kleinkinderen in verband met gelovig zijn, dan is het dit: ... Kan je ook verwoorden waarom?

3 Zouden we de ontwikkelingen in geloof en Kerk ook zo mogen bekijken? **Jean-Paul Vermassen (13/06/2016)**

Het aantal parochies verkleint nu zienderogen.
De priesters worden alsmaar ouder en schaarser.
Ook de deelnemers aan de zondagsviering zijn beperkt in aantal geworden en het zijn vooral ouderen.

Moeten we deze evolutie enkel negatief duiden?
Of heeft deze evolutie te maken met een diepe betekenisverschuiving die nieuwe uitdagingen stelt én nieuwe kansen biedt.

Vroeger waren God, Jezus en de Geest vooral te vinden in de Kerk.
Vandaag worden God, Jezus en de Geest meer ervaren in het dagelijkse leven en in de samenleving.
Vroeger was christen zijn vooral te beleven binnen de Kerk en in het kerkgebouw.
Geloven was vooral meedoen met kerkelijke activiteiten.
Vandaag wordt christen zijn evenzeer beleefd in nieuwe, meer persoonlijke vormen van inkeer, in gezin en familie, in beroep en sociale inzet in de wereld.
Vroeger werd geloof vooral overgedragen of bemiddeld door priesters en religieuzen.
Vandaag gaan geëngageerde christenen

overal voor in gebed en viering, in geloofsgesprek en vorming, in dienstbaarheid en gemeenschapsvorming.

Mogen we de ontwikkelingen in geloof en Kerk ook zo bekijken?
Er is een nieuw tijdvak aangebroken met minder kerkelijke spiritualiteit en met meer levens- en samenlevingsspiritualiteit-in-christelijk-perspectief. Bijbel en evangelie reiken daarvoor veel stapstenen aan.

Het is tijd om de diepere verschuivingen en nieuwe kansen te zien, te benoemen en te ondersteunen.

Het is tijd dat de actieve christenen in dialoog met de groter en schaarser geworden parochies kleine groepen, verenigingen en bewegingen starten om hun nieuwe spiritualiteit met elkaar te delen en uit te bouwen.

Als christenen verder toekomst willen maken dan moeten er voldoende en diverse bronnen, plekken, groepen en voorgangers zijn, bij wie christenen zich kunnen blijven laven en vormen, bij wie zoekende zin- en spiritualiteitszoekers terecht kunnen om kennis te maken met een levens- en wereld-betrokken evangeliebeleving.

Dat er in interactie met de nieuwe parochie nieuwe, relatief autonome christelijke groepen en bewegingen mogen beginnen die focussen op een evangeliebeleving in de wereld.
Dat de nieuwe voorgangers opstaan om nieuwe initiatieven te nemen, als welkome en noodzakelijke aanvulling bij het werk van de priesters in de parochies.

De tijd wordt er nu echt rijp voor.

4 Een getuigenis van een gezin (35 jaar getrouwd) en hun drie kinderen over hun christenzijn (2015) vind je op internet:

<https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/artikel/het-leven-zoals-het-getuigenis-van-een-christelijke-familie>

Een getuigenis van Luc Devos, de op 29-11-2014 overleden zanger van Gorki eveneens op internet:

<http://archieff.kerknet.be/parochie/1363/content.php?ID=27937>

5 Bibliografie

Rowan Williams, Leven als christen, Navigator Boeken.